

Kyrkjelydsblad

for Arna prestegjeld

Nr. 3

Arna Mars 1970

3. årgang

Uten håp

«Uten Gud og uten håp i verden.» Slik skildrer apostelen mennesket som ikkje tror på Gud og Kristus. Det er i første rekke hedningeverdenen han tenker på, men ordene kan også gjelde mange i kristne land idag. De har vendt seg bort fra krittendom og kristentro og er blitt religiøst kalde og kritiske.

En kjent psykolog hevder at tidens krise ligger i at livet er blitt uten mening for så mange mennesker idag. Følgen er tomhetsfølelse, åndelig kraftløshet og utilfredshet.

For å bøte på dette søker de trøst i fornøyelser, i et hektisk arbeidstempo, i jag etter ytre ting. Men resultatet er bare større åndelig tomhet, at mennesket blir splittet i sitt indre, disharmonisk.

Er det noen vei ut av dette? Ja, det er.

Med håp

«Lovet være Gud som har gjenfødt oss til et levende håp ved Jesu Kristi oppstandelse fra de døde». Her står det at vi kan leve *med* Gud og *med* håp i verden. Gud har gjort det mulig for oss ved Jesus Kristus, hans liv og gjerning for oss. Han gir oss mening og mål for vårt liv.

Det er dette som er påskehøytidens gode budskapt til oss. De behøver ikke å leve et tomt, et åndelig kalt og fattig liv. Nei, Gud har gitt deg mulighet til å leve et åndelig rikt og godt og meningsfylt liv. Han har gjort sitt for at det skulle bli slik for oss alle.

Men du må også ville. Uten det blir Guds gode gjerning for oss forgjeves. Nå lyder påskeevangeliet til oss påny. Bli med blant dem som kan love Gud for hans miskunn i Jesus Kristus.

Knut Sellevold.

Bønn

Preika i Arna kyrkja midtfastesundag ved
cand. teol. Gustav L. Andersen, Porsgrunn.
Utsending frå M. F.

Hyrding god som hunger stetta,
takk for manna som oss metta,
takk for livsens kjelda sann.
Fødd oss, vern oss, giv oss nåde,
Dine gode ting me skode.
I det søle livsens land.

Dette hellige evangelium på midtfastesøndag står skrevet hos evangelisten Johs. i det 6. kap. fra vers 52-65.

Hellige Far, Hellige oss i sannheten. Ditt ord er sannhet. Amen.

Det er en merkelig utvikling vi finner om vi leser hele kp. 6 i Johs. ev. i sammenheng, det kp. som dagens evangelium er hentet fra. Det begynner med å fortelle at en mengde mennesker fulgte etter Jesus. Og han ga dem brød å spise ute i ødemarken. Det under gjorde han at fem byggbrød og to fisker ble nok mat til fem tusen menn. Men etterhvert som Jesus taler til folket, ser det ut som de glir mer og mer bort frå ham. Jødene som hørte på ham begynte å trette med hverandre. Til slutt var det endog mange av disiplene som drog seg unna og ikke ville gå omkring med ham lenger. Så står Jesus der tilbake med de aller nærmeste. En liten fattig flokk på tolv tilbake av en begeistret folkemengde på 5000. Og Jesus spør dem: Vil dere også gå? Peter svarer på vegne av alle: Herre, hvem skulle vi gå til? Du har det evige livs ord, og vi tror og vi vet at du er Guds Hellige.

Slik var det den gang, og slik er det i dag. Mange som begynte som interesserte Jesus-tilhengere forsvant etterhvert. De gikk bort. Hva var grunnen? Det var dette:

Jesu tale var for hard. Han ble for nærgående. Eller med andre ord: De tok anstøt av Jesus. Når Jesus snakker om seg selv er det realistisk og klart. Han er ikke ute etter interesse og tilslutning på det ytre plan. Derfor er han ikke redd for å sette ting på spissen. Det han vil, er å fremkalle en avgjørelse. Derfor er *antøtet* der alltid som baksiden på forkynnelsen av det glade budskapet om Guds rike som er kommet nær. Det første Guds ord vil tale til oss om idag er *nødvendigheten* av å komme i livssamfunn med Jesus.

Vi kan nok synes at Jesus uttrykker seg vel krasst når han sier: Dersom dere ikke spiser Menneskesønnens legeme og drikker hans blod, har dere ikke liv i dere. Og hva ligger egentlig i disse merkelige ordene? Jo, dette: *Bare ved å komme inn i det personlige samfunn med den Herre Jesus blir et menneske frelst.* Johannes bruker ofte ordet liv i sitt evangelium. Og med det mener han alt det som Jesus bragte inn i vår verden, hele Guds frelse til en syndig menneskeslekt. Livet, det evige liv, som ikke tar slutt med dette jordiske liv, er helt ut bundet til Jesu person. Ikke noe av vårt eget duger, for det har ikke liv i seg. Dersom du hadde all verdens gode gjerninger, å vise til, så kunne likevel ikke de gi deg liv. Bare i livsforbindelsen med den Herre Jesus har vi liv. «Den som har Sønnen har livet. Den som ikke har Guds Sønn har ikke livet (1. Joh. 5,12). «Utenfor livssamfunnet med ham er bare mørke; død.

Vi er midt i fastetiden. Fra gammel av har fastetiden vært en kamp tid. Vi minnes Jesu kamp for oss. På en særskilt måte skulle fastetiden få oss til å tenke på hva vår frelse kostet han. Igjen og igjen blir vi stilt overfor Jesus som et sant menneske. Han ble fristet slik som også vi blir, og i Getsemane kjempet han i bønn for å bli lydlig mot Guds vilje. Det er sant som *Hebr.*

2,17 sier: Derfor måtte han i alle ting bli sine brødre lik. For derved at han selv har lidt og har vært fristet, kan han komme dem til hjelp som blir fristet. Ja, like inn i dødens og gudsforlatthetens mørke gikk han som blir kalt vår bror. Ordene Jesu legeme og blod i teksten sikter til hans død. Den som eter mitt kjøp og drikker mitt blod har evig liv. Av dette forstår vi at Jesu død var ikke bare et menneskes grusomme død. Men hans død gir liv til verden, og det kan ikke et menneske gjøre, men bare Gud som er til stede og handler i Jesus Kristus når han gir sitt liv for verden. Bare han kunne ordne opp i og løse den konflikten som mennesket lever i med Gud. Det er nødvendig å komme i livsforbindelse med Jesus fordi livet er bare i ham som ga sitt liv for verden. Det er det første jeg vil understreke.

For det andre: I livsforbindelse med Jesus har du *det evige liv*. Vi tenker oss ofte det evige liv som noe fjernt og uvirkelig, noe som skal ta til en gang når vi forlater dette livet. Men det er en feil oppfatning. Det evige liv begynner her og nå, fordi det evige livs krefter er tilstede her og nå i Jesus Kristus. Hvorfor går det rundt i våre menigheter og forsamlinge så mange motløse og resignerte mennesker. De kommer til kort i livets mange krav, og på toppen av det hele kommer de til kort i det å skulle leve som en kristen. Grunnen skulle vel ikke være at vi leter etter kraftkilden inne i oss selv?, at det er vi som skal få det til? Vi lærer visst ikke så lett å innse at vi duger ikke hverken til å frelse oss selv eller holde oss nær til Gud. Den som eter mitt legeme og drikker mitt blod, han blir i meg og jeg i ham, sier Jesus. Det kan ønskes og vil gi deg et indelig samfunn med seg selv. Å leve som en kristen er nemlig å leve i samfunn med en person, med Jesus som er *selve livet*. Det er å ha Jesus i hjer-

tet. (Den lille jenta). Midt i en triviell hverdag har du himmelen på jord, fordi du lever i likeså intim forbindelse med den krosfestede og oppstandne Jesus Kristus som —grenen er i vintreet.

I livsforbindelse med Jesus har du det evige liv. Det betyr at det er håp over det liv som du får leve her på jorden. Det liv Jesus gir er slik at det ikke kan drepes av død og grav. For den som har del i dette liv her, er ikke livet her på jorden det siste. Men det skal komme en oppstandelses morgen hvor alle som tok imot han her skal få leve det nye livet fullt og helt.

Men du har allerede nå, del i det evige liv, du som tror på den herre Jesus. Men sier Johannes, det er ennå ikke åpenbart hva vi skal bli. Men når han åpenbares, skal vi bli ham lik, for da skal vi se han som han er. Det andre jeg ville understreke var dette: *I livsforbindelsen med Jesus har du evig liv.*

Til slutt: Hvordan komme i livsforbindelse med Jesus? I livsforbindelse med han kommer du ved å komme til han i tro, å la seg gripe av Guds utrakte hånd. Guds hånd er utrakt i Jesus Kristus til alle syndere. Forsoningen ble fullført en gang for alle på Golgata kors. Alt er gjort så helt og fullt av Gud.

I teksten leste vi: Den som eter mitt legeme og drikker mitt blod, har evig liv. Disse ordene bringer tankene hen på nattverden. Ved nattverdbordet møter Herren på en særlig måte syndere med sin tilgivelse. Men jeg ofrstår så lite av nattverden, sier mange. Hvordan kan det lille stykke brød og vinen som vi drikker være Jesu legeme og blod? Nattverden er vår Herre Jesu legeme og blod under brød og vin, sier Luther. Lenger enn dette kan vi ikke komme i å legge dette til rette for vår tanke. Brødet er brød og vinen er vin. Men i disse enkle midler er Jesus Kristus til ste-

de legemlig slik som han er etter oppstandelsen, usynlig og ikke bundet av tid og rom.

Det er to ord i teksten som synes å motsi hverandre. Den som eter mitt legeme og drikker mitt blod har evig liv. Litt senere sier Jesus: Det er Anden som gjør levende, kjødet gagnar intet. Ved første øyekast synes det som om det siste står i strid med det første. Er nattverden bare åndelig forbindelse med Herren eller får vi virkelig hans legeme og blod der? Setningen om at Anden gjør levende og at kjødet gagnar intet betyr: Det er Jesu Ånd som gjør at brød og vin virkelig er Jesu legeme og blod. Her dreier det seg ikke om en mystisk kraft i brødet og vinen. Nei, det er den oppstandne levende Frelser som selv er til stede. Nå

PÅSKEN 1970

heiter eit fagert lite hefte som Den norske sjømannsmisjon sender ut. Det er 8. året det kjem. Utgjevar: Den Norsk Sjømannsmisjon, Herm. Fossgt. 5, Bergen.

Kyrkjelydsbladet fekk eit eksemplar — då for å nemna det i bladet vårt. Det kostar kr. 3,—.

Var det noko å bry seg um? Jo, heftet er millom det aller finaste eg har sett av slikt slag. Berre omslagsbilætet er Maria-kyrkja i Bergen — den eldste bygningen i Bergen som enno er i stand — kunne råmast inn på veggene våre. Og artikkelen om kyrkja skriven av Odd Handal er og verdfull. «Skal man tro den almindelige Tradisjon som endnu indtil disse tider er bleve forplantet her i Staden? Da skal 2 de ugifte, men meget rige Søstre af den Norske Adel, som ikke længe efter Stadens Fundation, haver boed her i Byen, være dem der allerførst haver ladet opbygge denne kirke. Og det saaledes, at de begge lagde hver sin andeel udi Kirkens Bygning, men hver for

er han ikke lenger bundet av tid og rom. Han er ikke bare i himmelen, men i nattverdens brød og vin gir han seg selv.

I livsforbindelse med Jesus kommer du ved å tro hans ord og i takk motta frelsens gave som han rekker deg. Og da kommer han selv, den oppstandne Frelser og er hos deg. Luther: «I selve troen er Jesus nærværende». Også ved nattverdbordet vil han møte deg og styrke din svake tro.

«Møt din Frelsermann i ordet.

Følg ham inn til nådebordet, (nattverd)

Han som deg ved hånden tok.» (dåpen).

Livsforbindelsen med Jesus har vi dvelt ved disse minuttene. Dit må du komme. Der får du evig liv. Ved å motta Herren Jesus i tro kommer du dit. Amen.

sig oppbyggede paa sin egen Bekostning, de 2de Taarne som zirer Kirken, hvilke saavel i Facon som størrelse ere hinanden lige.»

Frå Bergen har me og Gustav Nygårds friske forteljing om den fromme presten Vilhelm Frimann Koren Holdt, prest i Bergen frå 1874—1925. Om hans opne og vakre sinn for forsømde menneske. Han var opphavsmannen til Magdalenheimen på Laksevåg og streva gjorde han og for å få ein sundagsheim for tenestegjenter som hadde fridag, men ingen stad gjera av seg. Men meire innanlands stoff tek dei med. Om folkehøgskulane for sjømenn på Risøy og i Hadsel. Av 77 folkehøgskular i landet er desse 2 serleg tiltenkte sjøfolka våre. Og Hadsel-skulen er vel den finaste av dei alle. Endeleg ny etter 25 års venting.

Men når dette er nemnd, dreg me ut i verdi. Til Jørsal (Kari Aagaard), til Betlehemskyrkja i Antwerpen (Halvdan Bondevik). Kyrkja der er med dei aller eldste —

100 år. Sigvald Skavlan var den fyrste presten her. Og sagt har det vorte: «Antwerpen er ein av dei hamnane der striden om sjømanns sjel og pengar rasar hardast.»

Gilde turar tek me og til Brasil og Argentina. Til Nasjonalparken: Smokøy Moutains». Og me når burti kongevitjing i Sør-Amerika. Det vart mykje moro av at husmori som hadde sut for mat til kongen under vitjingi heitte Gerd Eldhuset. Ho sytte for god, nasjonal kost til kongen.

Endeleg skal nemnast det fine oppbyggjande stoffet me finn i bladet. Ved biskop Juvkam, Hans Steensnæs, Asbjørn Nilsen og Blix-salmen: Ljos yver grav. Det er biskopen og Blix som syter for det nynorske innslaget. Eit verdfullt skrift er det og høvande å senda som helsing til kjende og kjære til høgtidi me ventar.

Er det då ingenting me kunne ynskja onnorleis? Jo, meir frisk smak av hav og salt sjø. Alexander Kjelland hugsar me: Laurits, din — , opp og klar vimpelen.

Unge hjem

I Arna sokn er det no kommet i gang samlinger for unge hjem. Gjennom foredrag, diskusjoner og samtaler vil det bli tatt opp emner som angår ekteskapet, hjemmet og borna. Dette vil i første rekke interessere forlovede og unge ektepar. Barnevakt kan skaffes til møtene. tlf. 40 665.

Arna sokneråd står ansvarlig for arbeidet med Unge Hjem som vi håper vil interessere mange. Første møte er onsdag 18. mars kl. 20.00. Møtested er forsamlingslokalet på Arnatveit (beint over bensinstasjonen).

Foredragsholder til dette møte er Fru Astrid Sellevold og emnet er «Hjemmenes rennesanse» et emne som nok har aktualitet i vår tid. 15. april er neste møte. Foredragsholder er pastor Olav Alvsåker og em-

Foredrag av Landsungdomssekretær Gunnar Kjøde, på Prostistemna Raknestunet 13. — 14. sept. 1969.

Den konfirmerte ungdomen vår: ansvar og arbeid

Konfirmantførebuinga vil stå i brennpunktet i tida framover. Dei unge er akkurat i den alderen då dei har uro både i kropp og sjel. Difor kan det ofte bli disiplinproblem og andre vanskar. Det er ogso store kull mange stader, so det kan tenkjast at kvantiteten kan gå ut over kvaliteten.

Det vert halde mange konferansar om korleis vi skal leggja tilrette konfirmantførebuinga, men lite vert det halde fram: «Korleis skal det bli med dei unge etter konfirmasjonen?» Korleis hjelpe dei til eit personleg liv med Gud? Det er so viktig å få dei med i eit kristent miljø både før og etter dei er Konfirmerte. Dette er eit førebbyggjande arbeid. Det ansvar som kviler på den enkelte av oss er å få det døypte barnet i Sundagsskule, og fylgja det opp med ungdomslag, klubbar osv.

Prosenten er ikkje høg av unge som er med i kristeleg ungdomsarbeid. Det er skræmande. Vi må rette våre augo mot denne ungdomen. Alt ungdomsarbeid, til og med laget, satsar på stadig lågare aldersgrupper. Det viser seg at dei yngre er lettare å arbeida med. Men kva so med dei større? Her kviler eit veldig ansvar innanfor vår Kyrkje.

Vi må prøva å vekkja særleg dei kristne ungdomane til kristent ledaransvar. Her

net er: «Ekteskapet — en støtte eller belastning».

Alle interesserte er velkommen!

For Unge Hjems komite

Björg E. Olsen.

må vi til med talentspeiding, vi må gi dei ledarutdanning, vi må gi dei trening so dei kan brukast i dei ymse greiner. Kvar vert det av den vaksne ungdomen? Det må anfekte oss. So ofte glapp det, ordet fekk ikkje slå rot.

Dei fleste unge i dag er skuleungdom. Dei flytte ofte vekk frå bygda. Dei vert ofte sterkt engasjert. Ein del er av den typen at dei giddar ikkje vera med i noko. Då er det dei vert det ein kallar kafe og asfalt-slitatar.

Men vi kan segja at ca. 50 % er veldig engasjert i ulike lag. Dragsuget frå verda er uhyggeleg sterkt. Kva kan vi gjera for dei? I Sukylven, der Olav Husabø er prest, har han makta å få knytt saman ymse organisasjonar sitt ungdomsarbeid med konfirmantførebuinga, og det har gjeve fine resultat.

Dersom vi ikkje no saman gjer noko, so er desse tapt! Ikkje berre for organisasjonane, for kyrkja, *men for æva*. Det siste kullet gjekk ut i mai, det er no fire mnd. sidan kva har hendt med desse? Det kunne vera at ein la konfirmantfesten til hausten, og på den måten kalla dei innatt.

Der det klikkar mest er at det ikkje er noko *etter* konfirmasjonen for dei unge. På festen kan ein då handplukka dei unge, gi dei eit miljø, setje opp program for ymse interessegrupper, so som biletevev, forming, fotogrunder, osv. Dette krev lærarar som har fenge spesialopplæring i slike ting. Korleis makte det? Dei krev eit økonomisk løft. Vonar vårt storting her kan gje oss bevilgning, so vi kan vera med å snu strau-men.

Det gjeld at vi har den rette *åndsmakt* i arbeidet vårt. Det skal ikkje vera basert berre på psykologi. Det arbeidet som er før konfirmantførebuinga tek til, er det grunnleggjande. Då er det gjerne mange som tek si avgjerd.

Mange av desse er då ein grunnstamme som presten kan satsa på.

Konfirmantførebuinga kan vera av avgjerande betydning for ein ungdom. Den er eit viktig ledd som ikkje må gå tapt. Men her må vi kunne samordne laga sitt arbeid slik at det virker *før, under* og etter konfirmasjonen. Dette er svært viktig!

Kan kyrkja makte dette? Kyrkja, då meiner eg alle organisasjonane også! Det er som kristne lag vårt felles ansvar for dei 55 000 konfirmantar vi har kvart år, eit ansvar som ingen kristen kan snu seg frå. Vi må ikkje berre gi dei kristne skular, men også kristent miljø. Presten kan ikkje, og skal ikkje stå aleine i dette. Konfirmant arbeidet er ei stor utfordring til oss. Der når vi ut til dei store ungdomskulla. Vi kan prøva få dei med på leir saman med andre unge kristne. Leistadene våre er ein god arbeidsplass.

Når vi skal skapa miljø, er det ikkje berre å laga til vanlege møteprogram, men også handlingsprogram. Kva har vi å by fram? Det er ofte lite. Så forsvinn dei ut i verda for aldri meir å venda tilbake.

Få eit program som finn dei! Dei kjem frå avkristna miljø, framand for kristent arbeid og Bedehusmiljø. Indremisjonen har no arbeidt fram eit arbeidsprogram til sine leidarar, det ligg snart ferdig.

Vi må innsjå at det er mykje skrøpeleg i vårt arbeid. Men sjølve *målsetjinga* må vera klår. Vi ynskjer å skapa eit miljø. Vi vil dei unge si frelse. Her må forkynninga hjelpe dei fram til tru på Kristus, hjelpe dei til omvending.

Kvar finn vi att den konfirmerte ungdommen? Nokon i arbeidslivet, dei er på skule, dei er på flyttefot. Ofte i barskt industri-miljø, eller like barskt skulemiljø. Likevel er her mykje kristen ungdom! Kvar kjem denne ungdomen frå? Vi kan seie det slik at no er her ikkje vekkjingar som det var

i farne tider, men no er her arbeidstid. Gjennom dette miljøskapande arbeidet med dei unge vert det frukter av det. Difor det ei stor utfordring til oss! Denne fine ungdomen som må vinnast for Guds rike. «Ungdomens frelser hør oss når vi beder, let etter dem som ennå selv ei leter!»

Kyrkjelege handlingar

DØYPTE I ARNA:

- 22.2. Janne, foreldre: Ottar Kallestad og kona Gunda Ingebjørg f. Koppen.
22.2. Beate Klara, for.: Eddie Knutsen og k. Elsa f. Holm.
28.2. Trond Øystein, for.: Dag Indrehus og k. Jofrid Signe f. Birkelid.
7.3. Anne-Berit Liland, for.: Otto Magne Moberg og k. Kari Bente f. Liland.
7.3. Jarle, for.: Arne Tveiterås og k. Ruth f. Kalvik.
7.3. Jørn Idar, for.: Idar Malvin Minde og k. Ingebjørg Alisa f. Sandal.
8.3. Terje Normann, for.: Harald Normann Nilsen og k. Sigrun Berit f. Jensen (i Trengereid).
8.3. Stig Rune, for.: Jarle Elvin Aasen og k. Sissel Marit f. Braarøy.
8.3. Lennart, for.: Bjørn Nilssen og k. Bjørg f. Eithun.
8.3. Inger-Marie, for.: Ottar Veseth og k. Ingebjørg Maria f. Laupsa.
14.3. Geir, for.: Arne Håland og k. Kirsten Margrethe f. Leikvin.
14.3. Per Roger, for.: Per Steinar Ekse og k. Bodil f. Skjerping.

VIGDE:

- 28.2. Trygve Nicolai Løland og Ingunn Rosvold.
6.3. Einar Vevatne og Marit Sylvi Lohne.
7.3. Geir Arne Magnussen og Solveig Garnes.
14.3. Ole Rolfsnes og Ingvild Sina Tuffeland.
14.3. Håkan Wæhle og Anne Britt Gjerde.

Kjende og kjære salmar

Jesus lever, gravi brast!

Han stod opp med guddomsvelde

Trøysti stend som fjellet fast:

Kristi strid og blod skal gjelde.

Ljonet blinkar, jordi biver.

Gravi brast og Jesus lever.

Denne mektige påskesalmen er skriven av Johan Nordahl Brun og omsett til nynorsk av Elias Blix.

Denne salmen har vorte kalla den beste av alle norske salmar.

Johan Nordahl Brun vart fødd i 1745 i Byneset ved Trondheim. Om mor si skriv han: «Du med eksempel mer enn lange taler lærte, og blid som gleden var din undervisningsånd.»

Han studerte eit fjerdingår i Kjøbenhavn og la opp det minste eksamenspensum som mest alle norske studentar gjorde på den tid.

I 1774 vart han prest i Bergen, og her vart han verande.

I 1804 vart han utnemnd og vigd til biskop i Bergen. Han døydde i 1816.

O. H.

STØRRE BARNETRYGD

Barnetrygda vert no utbetalt kvar månad. La pengane gå direkte inn på konto i ARNA PRIVATBANK. Avtal med banken kva kontotype som passar best. Pengane står alltid til disposisjon. Rente opp til 5 pst. p.a.

ARNA PRIVATBANK

Vakre blomar frå

Trygve Garnes gartneri

Telefon 40401, Garnes

og utsal Indre Arna Tlf. 40415

HAUS SPAREBANK

Snakk med sparebanken

Ytre Arna – Indre Arna –
Espeland – Lonevåg**J. BERSTAD****Filial Indre Arna**Jernvarer. Verktøy. Beslag.
Sport og camping.
Glass og steintøy.Alt i bøker, papir, gramo-
fonplater og leiker får De
hos**F. BEYER****Bok og papirhandel
Indre Arna****I min forretning**finn De gaver til bryllup, kon-
firmasjon og barnedåp**ALT I
GRAV-
MONUMENTER****Espeland Gartneri**Espeland Gartneri og Begravelsesbyrå
Telefon 40809 — Espeland**Gamal norsk homiliebok**Framhaldet frå førre nummer vart det
ikkje plass til. Det kjem i neste nr. av kyr-
kjelydsbladet.**Preikelista****Palmesundag, 22. mars:**

Arna: Soknepresten. Offer til Kyrkja si naudhjelp.

Skjertorsdag, 26. mars: Arna aldresheim. Soknepresten. Nattverd.
Gullbotn, kl. 18.00: Res. kap.**Langfredag, 27. mars:**Arna: Res. kap.
Ytre Arna: Soknepresten.**Påskedag, 29. mars:**Arna: Soknepresten. Offer til sjømannsmisjonen.
Ytre Arna: Res. kap. Offer.
Gullfjellet kl. 13.00: Jens K. Hauge.
Gullbotn kl 13.00. Kateket Haugsvær og Olav Veivle.**2. påskedag, 30. mars:**

Trengeid: Res. kap.

1. s. e. p. 5. april: Arna: Soknepresten. Yverhøyringsdag for konfir-
mantane.

Ytre Arna: Res. kap.

2. s. e. p. 12. april: Arna: Soknepresten og Kateket. Yverhøyringsdag.
Ytre Arna: Res. kap.**3. s. e. p. 19. april:**Arna: Konfirmasjon. Soknepresten.
Ytre Arna: Res. kap.**4. s. e. p. 26. april:**Arna: Konfirmasjon. Soknepresten.
Ytre Arna: Res. kap.Bladstyrar er Sokneprest E. Tesdal, Indre Arna.
Forretningsfører: Olav Hartveit, Garnes.
Bladpengar kr. 5,— for året. Postgiro: 310444.

— Prenta i Skaars Boktrykkeri, Norheimsund —